

stemmelse med offentlighedslovens regler om klage over afgørelser om aktindsigt.

### 2.13.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget samles behandlingen af klager over Arbejdstilsynets afgørelser om aktindsigt i sager, hvori Arbejdstilsynet har truffet afgørelse efter arbejdsmiljøloven, i Arbejdstilsynklagenævnet som den eneste administrative klageinstans.

Forslaget indebærer, at det er formanden for Arbejdstilsynklagenævnet eller dennes stedfortræder, der fremover tillægges kompetence til at behandle klager af den nævnte karakter, uanset om klage over afslag på aktindsigt fremsættes isoleret eller i tilknytning til en klage over afgørelse truffet af Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljøloven. Baggrunden herfor er, at der er tale om rene forvaltningsretlige afgørelser, der ikke – som andre klager over Arbejdstilsynets afgørelser truffet efter arbejdsmiljøloven – fordrer en særlig arbejdsmiljøfaglig viden.

Beskæftigelsesministeren vil som hidtil, og som en naturlig følge af de almindelige principper om administrativ rekurs, fortsat være sidste administrative klageinstans for andre klager over Arbejdstilsynets afgørelser om aktindsigt efter offentlighedsloven i sager, hvor der ikke er tale om afgørelser efter arbejdsmiljøloven. Et eksempel herpå kan være en klage over Arbejdstilsynets afgørelse truffet i medfør af offentlighedsloven om afslag på aktindsigt i en korrespondance eller materiale i øvrigt, som ikke indeholder en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljøloven.

Beskæftigelsesministeren vil endvidere fortsat være klageinstans for øvrige klager over Arbejdstilsynets afgørelser, der udelukkende angår forvaltningsretlige spørgsmål, som f.eks. klager over personalets optræden, procesledende beslutninger m.v.

## 2.14. Udvidelse af henvisning til straffelovens regler om tavshedspligt m.v. (§ 1, nr. 13)

### 2.14.1. Gældende ret

I arbejdsmiljølovens § 79, stk. 1, henvises der til straffelovens § 152 og § 152 b, stk. 1. Myndigheder og personer, der udøver opgaver inden for arbejdsmiljøområdet, er underlagt straffelovens almindelige regler om tavshedspligt. Dette gælder ligeledes enhver, der bistår disse.

### 2.14.2 Overvejelser

Der er efter udformningen af arbejdsmiljølovens § 79 kommet flere bestemmelser til i straffeloven vedrørende tavshedspligt. I de fleste andre sammenlignelige

love henvises der til samtlige bestemmelser i straffeloven om tavshedspligt.

Formålet med den foreslåede ændring af § 79, stk. 1, er, at bestemmelsen skal omfatte alle straffelovens bestemmelser om tavshedspligt og derved bringe arbejdsmiljølovens § 79 i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i sammenlignelig lovgivning.

### 2.14.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede ændring af § 79 vil det være muligt at anvende alle straffelovens bestemmelser om tavshedspligt over for personer, der løser opgaver inden for arbejdsmiljøområdet, samt over for personer, der bistår disse.

Den foreslåede henvisning indebærer, at der er hjemmel til at straffe medhjælpere til den, der bryder sin tavshedspligt, samt den, der udnytter en andens brud på sin tavshedspligt. Endelig sikres med henvisningen til straffelovens § 152 f, at straffelovens regler om påtale i sager om brud på tavshedspligt ligeledes finder anvendelse.

Af ordensmæssige hensyn foreslås det, at § 13 c om autorisation af arbejdsmiljørådgivere fortsat omfattes af bestemmelsen om tavshedspligt.

## 3. De administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om justering af bygherrens pligter i forbindelse med koordinering af byggeopgaver m.v. vil have administrative og deraf afledte økonomiske konsekvenser for det offentlige som bygherrer. Udvidelse af koordineringskravet til alle bygherrer får administrative konsekvenser for mindre og mellemstore byggeopgaver. Udvidelsen i forhold til projekteringsfasen har administrative konsekvenser for alle typer af byggerier.

Det er oplyst fra et mindre antal kommuner, at man kun i meget begrænset omfang selv står for projektering og byggeledelse. Det lægges derfor til grund for beregningen, at man vil udpege koordinatorent enten hos projekterende eller (for udførelsesfasen) hos hovedentreprenøren. Det offentlige forventes derfor ikke at få merudgifter i forhold til kvalifikationskravet vedrørende koordinatorent.

Udvidelsen af koordineringskravet i udførelsesfasen til mindre byggeopgaver forventes at have betydning for ca. 1.700 institutions- og kontorbyggerier årligt, der ikke er omfattet af kravet i dag. Det skønnes, at mertimeforbruget vil være på minimum 4 timer pr. sag. Det antages, at opgaven typisk vil blive placeret hos en byggeleder i entreprenørfirmaet.

Det skønnes ud fra Danmarks Statistiks regnskabsstatistik, at byggefirmaerne vil fakturere ca. 500 kr. pr. arbejdstime til kunderne.